

* প্রটাজোৰাচৰ জ্ঞানতত্ত্ব অন্ধকীৰ্ত্তন মতটো অমালোচনা মূলক ভাৱে ব্যাখ্যা কৰা।

ছফিষ্ট সকলৰ প্ৰতিবন্ত অম্বৰাজন ছফিষ্ট আছিল প্ৰটাজোৰাচ। তেওঁ *On the Gods* নামৰ

এখন ভাষ্য ৰচনা কৰিছিল। তেওঁৰ বিখ্যাত উক্তিটো আছিল - "মানুহ সকলোবন্ধৰ মামকাটি কৰা

মি আছে মিলেই সত্য, মি নাই মি সত্য নহয়।" প্ৰটাজোৰাচৰ সমাজ দৰ্শন এই উক্তিটোকে নিহিত আছে।

অনুপৰি ছফিষ্ট সকলৰ সমাজ দৰ্শন প্ৰটাজোৰাচৰ এই বিখ্যাত উক্তিৰ ওপৰত প্ৰতি কৰি উঠিছে। এই

উক্তিৰ মূল কথা হ'ল প্ৰত্যেক ব্যক্তিবানৰ সকলো বস্তুৰে পৰিমাণক, ব্যক্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে বস্তুৰ জ্ঞান,

ভাল-কোম্বা ইত্যাদি স্তৰ। যেতিয়া কোনো বিষয়ত মানুহৰ মাজত মতভেদ হয়, যেতিয়া এনে কোনো বস্তুত

সত্য নাই বাৰ দ্বাৰা অজ্ঞানক সত্য আৰু জানজনক মিথ্যা বুলি প্ৰতিপন্ন কৰা যায়।

প্ৰটাজোৰাচৰ '*Man is the measure of all things*' উক্তিটোত প্ৰটাজোৰাচৰ জ্ঞানতত্ত্ব

আজম লোৱা যায়। এই জ্ঞানতত্ত্ব অনুসৰি ইন্দ্ৰিয় প্ৰত্যক্ষই জ্ঞানৰ একমাত্ৰ উৎস। কিন্তু ছফিষ্ট সকলৰ

মূৰৰ দাৰ্শনিক সকলে ইন্দ্ৰিয় প্ৰত্যবেদন আৰু বুদ্ধিৰ মাজত পাৰ্থক্য কৰিছে আৰু তেওঁলোকে বুদ্ধিকে মহাত্ম

জ্ঞান লাভৰ একমাত্ৰ উৎস বুলি অধিষ্ঠিত কৰিছে। তেওঁলোকৰ মতে সত্যক কেৱল বুদ্ধিৰ উপলব্ধি কৰিব পাৰি।

ইন্দ্ৰিয় প্ৰত্যবেদনে আমাক মি জ্ঞান প্ৰদান কৰে সি ভ্ৰান্তিমুক্ত, প্ৰকৃত সত্য নহয়। প্ৰটাজোৰাচে ইন্দ্ৰিয়

প্ৰত্যক্ষ আৰু বুদ্ধিৰ পাৰ্থক্য অস্বীকাৰ কৰি কয় যে, সকলো বস্তু বা পৰিঘটনাৰ মামকাটি মানুহ। এই মিলিত

উল্লেখযোগ্য যে, প্ৰটাজোৰাচে 'মানুহ' শব্দটো ব্যক্তিসত্ত অৰ্থতহে ব্যৱহাৰ কৰিছে - সৰ্বিক অৰ্থত ব্যৱহাৰ

কৰা নাই। গতিকে প্ৰটাজোৰাচ মতবাদৰ অনিৰ্বাৰ্ণ পৰিণতি হ'ল প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়ে মি দেখে, ভাবে বা

বিশ্বাস কৰে সি তেওঁৰ বাবে সত্য।

প্ৰটাজোবাজে ৰতবাদ 'জোহো বেনডুকা'ৰ আন এটা উল্লেখযোগ্য দিশ হ'ল এয়ে যে, এই ৰতবাদ ৰূপে সাৰ্বজনীন সত্য বুলি অংশে কোৱা নাযায়। জ্ঞান বা সত্যতা আলৌকিক তথ্যৰ ব্যক্তি আশেৰু। যি ৰতবাদ অনুসৰি সত্যতা বুলি কোৱা নাযায়, সত্যতাৰ বাৰণা অস্বাভাৱে, ব্যক্তিগত আনকি জাতিগতভেদে ভিন্ভিন হ'ল, সেই ৰতবাদ আলৌকিকতবাদ। এই ৰতবাদ অনুসৰি ৰাণুহৰ সামাজিক জীৱনৰ সগলে দুটি দিনে দেখা যায় যে জ্ঞান, সত্যতা, নৈতিক 'ভাল-বেয়া' 'উচিত-অনুচিত' ইত্যাদি অস্বাভাৱে বা ব্যক্তিগত পৰিৱৰ্তন হয়।

প্ৰটাজোবাজে ৰতবাদত হেৰাল্ডিটচৰ পৰিৱৰ্তনতত্ত্বৰ প্ৰতিৰ্বানি শুনা যায়। ৰাণুহৰ ৰতমত নিৰন্তৰ পৰিৱৰ্তিত হৈছে। পৰিৱৰ্তিত হৈছে তাৰ দৃষ্টি, বিচাৰ ক্ষমতা, ইন্দ্ৰিয় সঙ্কেত ইত্যাদি। ৰাণুহৰ কটিকোৰ পৰিৱৰ্তন, জ্ঞান-বোৰৰ পৰিৱৰ্তন এক চিৰন্তন নিয়ম।

সত্যিকৈ প্ৰটাজোবাজে দৰ্শনত চিৰন্তন জ্ঞান বা সত্যতা বুলি অংশে নাযায়। ইয়াৰ অৰ্থ এয়ে যে জ্ঞান অসম্বন্ধ। কখন বস্তুৰ বিকসিনিত সত্যতক ঙ্গ তদ্বীকৰ বৰিলে কোনো জ্ঞানেই সম্বন্ধ নহয়। প্ৰটাজোবাজে এই ৰতবাদক পূৰ্ণ অৱৰ্ণন অসম্বন্ধ আন অজ্ঞান দুৰ্ভিষ্ট গৰ্জিয়াচে।

* অৱ্যালোচনা :-

প্ৰটাজোবাজে দৰ্শনত বুদ্ধিৰ কোনো স্থান নাযায়। তেঁওৰ ৰূপে, ইন্দ্ৰিয় প্ৰশুষ্কই জ্ঞান লাভৰ একমাত্ৰ উপায়। বুদ্ধি আৰু সঙ্কেতৰ পাৰ্থক্য প্ৰটাজোবাজে জ্ঞানতত্ত্বত স্থায়ী নহয়। প্ৰটাজোবাজে ৰতবাদ মানি ললে সত্য আৰু বিশ্বাসৰ পাৰ্থক্য নাইকিয়া হৈ পৰিব। অজ্ঞানৰ বাবে যি সত্য সি আনজনৰ বাবে বিশ্বাসত পৰিণত হ'ব আৰু আন অজ্ঞান ব্যক্তিৰ বাবে যি সত্য সি অন্য অজ্ঞান ব্যক্তিৰ গুৰুত বিশ্বাস বুলি বিৰোচিত হ'ব। অম্বন দেশত যি জ্ঞান বা বিশ্বাস সত্য বুলি গ্ৰহণিত সেই অবেশই জ্ঞান বা বিশ্বাস অন্য অম্বন দেশত বিশ্বাসত পৰিণত হ'ব। সত্যিকৈ সত্য-বিশ্বাস এক অম্বহীন প্ৰলাপ ৰূপে হ'ব।